

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2020. március 12.(*)

„Elzeter döntéshozatal – Migráns munkavállalók szociális biztonsága – 883/2004/EK rendelet – Az 5. cikk b) pontja – Emelt összegű öregségi nyugdíj – Valamely más tagállamban folyósított, fogyatékos gyermek nevelése után járó nevelési támogatás figyelembevétele – A tények azonos kezelésének elve”

A C-769/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott elzeter döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Cour de cassation (Franciaország) a Bírósághoz 2018. december 7-én érkezett, 2018. november 29-i határozatával terjesztett el a

Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle

és

SJ,

a Ministre chargé de la Sécurité sociale

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: L. S. Rossi tanácselnök (előadó), J. Malenovský és F. Biltgen bírák,

előtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2019. október 24-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle képviselőjében J.-J. Gattineau avocat,
- a francia kormány képviselőjében A.-L. Desjonquères, A. Daly, D. Colas, A. Ferrand és R. Coesme, meghatalmazotti minőségben,
- a cseh kormány képviselőjében M. Smolek, J. Pavliš és J. Vlášil, meghatalmazotti minőségben,
- a német kormány képviselőjében D. Klebs, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviselőjében C. Valero és B. R. Killmann, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2009. szeptember 16-ii 988/2009/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2009. L 284., 43. o.) módosított, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-ii 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 166., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o., a továbbiakban: 883/2006 rendelet) értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle (Franciaország, a továbbiakban: Carsat), valamint SJ és a ministre chargé de la Sécurité sociale között a fogyatékos gyermek nevelése miatti, SJ öregségi nyugdíja kiszámításához figyelembe vett meghosszabbított szolgálati idő tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 883/2004 rendelet (9) és (12) preambulumbekkezdése szerint:

„(9) A Bíróság számos esetben kifejtette véleményét az ellátásokra, jövedelmekre és tényállásokra vonatkozó egyenlő bánásmód [helyesen: az ellátások, jövedelmek és tények azonos kezelésének] lehetőségéről; ezt az elvet kifejezetten el kell fogadni, és fejleszteni kell a bírósági határozatok lényegének és szellemének tiszteletben tartása mellett.

[...]

(12) Az arányosság fényében ügyelni kell annak biztosítására, hogy a tényállásokkal vagy eseményekkel kapcsolatos egyenlő bánásmód [helyesen: a tények és események azonos kezelésének] elve ne vezessen objektíve indokolatlan eredményekhez, vagy ugyanarra az időszakra vonatkozó azonos típusú ellátások halmozódásához.”

4 E rendelet 1. cikkének z) pontja előírja, hogy e rendelet alkalmazásában „»családi ellátás«: minden olyan természetbeni vagy pénzbeli ellátás, amelynek célja a családi kiadások fedezése, az I. mellékletben említett tartásdíj megelőlegezése, és különleges szülési juttatások és örökbefogadási támogatások kivételével.”

5 Az említett rendeletnek „A rendelet alkalmazási köre” című 3. cikke következőképpen rendelkezik:

„(1) Ezt a rendeletet a következő szociális biztonsági ágakra vonatkozó valamennyi jogszabályra kell alkalmazni:

a) betegségi ellátások;

[...]

c) rokkantsági ellátások;

d) öregségi ellátások;

[...]

j) családi ellátások.

[...]

(3) Ezt a rendeletet ugyancsak alkalmazni kell a 70. cikk alá tartozó különleges, nem járulékalapú pénzbeli ellátásokra.

[...]

(5) Ez a rendelet nem alkalmazandó:

a) a szociális és egészségügyi támogatásokra;

[...]"

6 Ugyanezen rendeletnek „Az ellátásokkal, jövedelmekkel, tényállásokkal és eseményekkel kapcsolatos egyenlő bánásmód [helyesen: Az ellátások, jövedelmek, tények és események azonos kezelése]” című 5. cikke a következőket írja elő:

„E rendelet eltérő rendelkezései hiányában, és a megállapított különös végrehajtási rendelkezések fényében a következőket kell alkalmazni:

a) ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a szociális biztonsági ellátások és egyéb jövedelmek kézhezvétele meghatározott jogkövetkezményekkel jár, az ilyen jogszabályok vonatkozó rendelkezéseit ugyancsak alkalmazni kell az olyan egyenlő ellátások kézhezvételére, amelyeket egy másik tagállam jogszabályai alapján szereznek, illetve egy másik tagállamban szerzett jövedelemre;

b) ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a jogkövetkezmények meghatározott tényállás [helyesen: tények] vagy események bekövetkezésének tulajdoníthatók, az említett tagállamnak a hasonló tényállások [helyesen: tények] vagy események bármely tagállamban történő bekövetkezését oly módon kell figyelembe vennie, mintha azok a saját területén következtek volna be.”

7 A 883/2004 rendelet „A tagállamok nyilatkozatai a rendelet hatályáról” című 9. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A tagállamok írásban értesítik az [Európai Közösségek Bizottságát] a 3. cikkben említett jogszabályokról és rendszerekről [...]”

8 Ez utóbbi rendelet 70. cikkének (2) bekezdése értelmében:

„(2) E fejezet alkalmazásában a »különleges, nem járulékalapú pénzbeli ellátás« az az ellátás, amelynek

a) célja, hogy:

i. a 3. cikk (1) bekezdésében említett szociális biztonsági ágak által fedezett kockázatok

kiegészít?, helyettesít? vagy járulékos fedezet?ül szolgáljon, és az érintett személyeknek minimum megélhetési jövedelmet biztosítson az érintett tagállam gazdasági és társadalmi helyzetére is figyelemmel;

ii. a fogyatékossgal él?k részére kifejezetten különös védelmet biztosítson [helyesen: kizárólag biztosítsa a fogyatékossgal él?k különös védelmét], szoros kapcsolatban az érintett személy szociális környezetével az érintett tagállamban;

és

b) amely esetében a finanszírozás kizárólag a kötelez?, az általános közkiadások fedezésére szolgáló adóbevételeb?l származik, valamint az ellátások nyújtásának és kiszámításának feltételei a kedvezményezett tekintetében nem függnnek semmiféle járulékfizetést?l. A járulékalapú ellátások kiegészítésére szolgáló ellátások azonban egyedül ezen az alapon nem min?sülnek járulékalapú ellátásnak,

és

c) amely szerepel a X. mellékletben.

9 E rendelet X. melléklete a következ?képpen szól:

„[...]

NÉMETORSZÁG:

a) Id?skorúak és csökkent keres?képesség?ek alap megélhetési jövedelme a Szociális Törvénykönyv XII. kötetének 4. fejezete értelmében.

b) A megélhetési költségeket fedez? ellátások az álláskeresőkre vonatkozó alapellátással összhangban, kivéve, ha ezen ellátások tekintetében teljesülnek azok a követelmények, amelyek a munkanélküli ellátás odaítélését követ?en (szociális törvénykönyv, II. kötet, 24. cikk (1) bekezdés) feljogosítanak az ideiglenes kiegészít? ellátásra.

[...]”

A német jog

10 A Sozialgesetzbuch (német szociális törvénykönyv) nyolcadik könyvének „A szellemi fogyatékossgal rendelke? gyermekek és fiatalok integrációs támogatása” címet visel? 35a. §-ának az alapügy tényállására alkalmazandó változata a következ?képpen rendelkezik:

„(1) A szellemi fogyatékossgal rendelke? gyermekek és fiatalok, illetve azok, akiknek az esetében az ilyen fogyatékossg veszélye áll fenn, integrációs támogatásra jogosultak. E támogatást az egyéni szükségleteknek megfelelően

1. ambuláns formában,
2. a kisgyermek számára bölcs?dében vagy más, részben bentlakásos intézményben,
3. erre alkalmas gondozó személyzet útján, és
4. bentlakásos formában, szakosodott intézményben vagy más típusú lakhatási formában nyújtják.

A támogatás feladatára és céljára, a személyi kör meghatározására és az intézkedések típusára a szociális támogatásról szóló szövetségi törvény 39. §-ának (3) bekezdése és 40. §a, valamint a 47. §a szerinti rendelet irányadó, amennyiben ezek az előírások a szellemi fogyatékkal rendelkező, illetve a szellemi fogyatékos veszélyének kitett személyekre alkalmazandóak.

(2) Amennyiben egyidejűleg nevelési támogatást is nyújtanak, az integrációs támogatáshoz kapcsolódó feladatok ellátásához a nevelési szükségletek kielégítésére is alkalmas intézményeket, szolgáltatásokat és személyeket kell igénybe venni. A tanköteles kornál fiatalabb gyermek részére nyújtott gyógypedagógiai intézkedéseket – amennyiben a gondozási szükségletek ezt lehetővé teszik – lehetőség szerint fogyatékos és nem fogyatékos gyermekeket egyaránt ellátó intézményben kell nyújtani.”

A francia jog

11 A társadalombiztosítási törvénykönyv L. 352-4-1. cikke előírja:

„Azon biztosítottak, akik fogyatékos gyermeket nevelnek, amire tekintettel az L. 541-1. cikk első és második bekezdése alapján fogyatékos gyermek után járó nevelési támogatásra és annak kiegészítésére vagy ahelyett a code de l'action sociale et des familles (szociális és családjogi törvénykönyv) L. 245-1. cikkében előírt kompenzációs ellátásra jogosultak, adott esetben az L. 351-4. cikk sérelme nélkül jogosultak a biztosítási idejüknek a nevelés minden harminc hónapja után egy negyedévvel, de legfeljebb nyolc negyedévvel történő meghosszabbítására.”

12 E törvénykönyv L. 541-1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A fogyatékos gyermekkori gondoskodó személy jogosult a fogyatékos gyermek után járó nevelési támogatásra, amennyiben a gyermek tartós rokkantsága elér vagy meghalad egy meghatározott mértéket.

Kiegészítő ellátás állapítandó meg, amennyiben a gyermek olyan fogyatékkal rendelkezik, amelynek jellege vagy súlyossága különlegesen jelentős kiadásokat indokol vagy harmadik személy segítségének gyakori igénybevételét teszi szükségessé. Az ellátás összege a felmerülő többletkiadások mértékétől vagy a szükséges segítség tartós jellegétől függően alakul.

[...]

13 Az említett törvénykönyv R. 541-1. cikkének szövege az alábbi:

„Az L. 541-1. cikk első bekezdésének alkalmazásában legalább 80% azon tartós rokkantság mértéke, amellyel a fogyatékos gyermeknek rendelkeznie kell ahhoz, hogy fennálljon a fogyatékos gyermek után járó nevelési támogatásra való jogosultság.

A rokkantság mértékét az 1993. november 4-i décret n° 93-1216 relatif au guide-barème applicable pour l'attribution de diverses prestations aux personnes handicapées et modifiant le code de la famille et de l'aide sociale, le code de la sécurité sociale (deuxième partie: Décrets en Conseil d'État) (a rokkantak számára járó egyes ellátások megállapításához alkalmazandó mértékekről és a családjogi törvénykönyv, a szociális támogatásokról szóló törvénykönyv és a szociális biztonsági törvénykönyv módosításáról szóló 93-1216. sz. rendelet – második rész: államtanácsi határozatok) mellékletében szereplő táblázat és az 1977. december 31-i 77-1549. sz. rendelet alapján kell megállapítani.

[...]

Az alapeljárás és az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdések

14 SJ francia állampolgár, aki Stuttgartban (Németország) lakik, és egy 1981-ben született fogyatékos gyermek édesanyja. Pályafutása során Franciaországban, majd azt követően Németországban dolgozott francia közalkalmazotti jogállású tanárként.

15 1995. november 10-étől Stuttgart városától a német szociális törvénykönyv nyolcadik könyvének 35a. §-a alapján szellemi fogyatékossgal rendelkező gyermekek és fiatalokúak integrációs támogatásában (a továbbiakban: német támogatás) részesült.

16 2010. július 7-én 2010. augusztus 1-jei hatállyal a francia közalkalmazott tanárok részére járó nyugdíjat állapítottak meg számára. 2011. július 27-én nyugdíj megállapítását kérte a Deutsche Rentenversicherung Bundtól (német szövetségi nyugdíjbiztosító, Németország), amely kérelmét a Carsathoz tette át. Ez utóbbi 2011. novemberi hatállyal állapított meg nyugdíjat számára.

17 2012. március 18-án SJ a Carsat békéltető bizottságához fordult panasszal, amely egyrészt a nyugdíja esedékességének időpontjára, másrészt a code de la sécurité sociale (szociális biztonsági törvénykönyv) L. 351-4-1. cikkében a fogyatékos gyermekekre tekintettel elírt, a nyugdíja kiszámításához alapul vett megnövelt járulékfizetési időszakok és azokkal egyenértékűnek tekintett időszakok figyelembevételére vonatkozott, ami azon biztosítottak esetén alkalmazandó, akik olyan fogyatékos gyermeket neveltek, akire tekintettel a törvénykönyv L. 541-1. cikke alapján fogyatékos gyermek után járó nevelési támogatásra és annak kiegészítésére szereztek jogosultságot (a továbbiakban: emelt összegű nyugdíj). Miután a panaszt elutasították, SJ keresetet indított a szociális biztonsági ügyekben eljáró francia bíróságok előtt.

18 A tribunal des affaires de sécurité sociale de Strasbourg (strasbourgi szociális ügyek bírósága, Franciaország) 2015. április 8-án elutasította SJ keresetét. A fellebbezés ügyében eljáró cour d'appel de Colmar (colmari fellebbviteli bíróság, Franciaország) 2017. április 27-i ítéletében helybenhagyta ezt az ítéletet a Carsat által megállapított öregségi nyugdíj esedékessége időpontjának vonatkozásában. Hatályon kívül helyezte azt azonban a nyugdíj összegét illetően, és úgy vélte, hogy a francia jogszabályok szerinti emelt összegű nyugdíjat kell figyelembe venni.

19 Ennek megfelelően a cour d'appel de Colmar (colmari fellebbviteli bíróság) a 883/2004 rendelet 5. cikke alapján megállapította, hogy a német támogatás egyenértékű a francia code de la sécurité sociale (szociális biztonsági törvénykönyv) L. 541-1. cikke szerinti, fogyatékos gyermek után járó nevelési támogatással (a továbbiakban: francia támogatás), így SJ jogosult az emelt összegű nyugdíjra. A fellebbviteli bíróság ebből azt a következtetést vonta le, hogy SJ öregségi nyugdíját a fogyatékos gyermeke nevelése alapján nyolc negyedévvel megnövelt szolgálati időnek megfelelő összeggel kell emelni.

20 A Carsat ezen ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett a Cour de cassation (semmit?szék, Franciaország) elé, amelynek alátámasztása érdekében el?adja, hogy a cour d'appel de Colmar (colmari fellebbviteli bíróság, Franciaország) megsértette a 883/2004 rendelet 5. cikkét, valamint a francia szociális biztonsági törvénykönyv L. 351?4?1. és L. 541?1. cikkét azáltal, hogy úgy állapította meg a német és a francia támogatás egyenérték?ségét, hogy nem vizsgálta, hogy SJ fogyatékos gyermeke tartós rokkantságának mértéke eléri?e a 80%-ot, ami alapján emelt összeg? nyugdíjra jogosult. Arra hivatkozik, hogy a másodfokú ítélet azáltal, hogy így rendelkezett, lényegében alkalmas arra, hogy megvalósítsa a kizárólag a francia rendszerben biztosítottak fordított hátrányos megkülönböztetését azokkal szemben, akik más tagállamok támogatási rendszereibe is tartoztak.

21 E tekintetben a kérdést el?terjeszt? bíróság hangsúlyozza, hogy a francia támogatásra mint a francia szociális biztonsági rendszer egyik ágába tartozó családi ellátásra kiterjed a 883/2004 rendelet tárgyi hatálya, míg a német támogatás látszólag az ezen rendelet 3. cikke (5) bekezdésének a) pontja értelmében vett szociális és egészségügyi támogatások közé tartozik, amelyre e rendelet hatálya nem terjed ki. Ezenkívül az említett támogatás nem szerepel a német kormány által az említett rendelet 9. cikke szerint az e rendelet hatálya alá tartozó német jogszabályokra vonatkozóan tett nyilatkozatban sem.

22 E körülmények között a Cour de cassation (semmit?szék, Franciaország) – amelynek kétségei vannak a 883/2004 rendeletnek az alapügyre történ? alkalmazhatóságát, valamint a francia és a német támogatás egyenérték?ségét illet?en – úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és el?zetes döntéshozatal céljából a következ? kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

1) A 883/2004 rendelet alkalmazási körébe tartozik?e a [német támogatás]?

2) Igenl? válasz esetén: a 883/2004 rendelet 5. cikkének a) pontja értelmében egyenérték??e egyrészl?l a [francia támogatás], másrészl?l a [német támogatás], figyelemmel a francia szociális biztonsági törvénykönyv L. 351?4?1. cikke által követett célra, amely a fogyatékos gyermek nevelésével járó költségeknek az öregségi nyugdíj folyósítására jogosító biztosítási id? meghatározása során történ? figyelembevételére irányul?”

Az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdésekr?l

Az els? kérdésr?l

23 A kérdést el?terjeszt? bíróság az els? kérdésével lényegében arra vár választ, hogy az 883/2004 rendelet 3. cikkét úgy kell?e értelmezni, hogy a német támogatás az e 3. cikk értelmében vett ellátásnak min?sül, és ezáltal e rendelet tárgyi hatálya alá tartozik.

24 Az el?terjesztett kérdés megválaszolása érdekében el?ször is meg kell vizsgálni, hogy e támogatás az e rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett szociális biztonsági ellátásnak min?sül?e.

25 E tekintetben elzárólagosan meg kell állapítani, hogy a Bíróság elé terjesztett iratokból kitűnik, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság nem nyilatkozott úgy, hogy a német támogatást szabályozó szövetségi törvény az említett rendelet hatálya alá tartozik. A Bíróság azonban már megállapította, hogy az a körülmény, hogy valamely tagállam nem tett nyilatkozatot a 883/2004 rendelet 9. cikkének megfelelően arra vonatkozóan, hogy egy adott törvény e rendelet hatálya alá tartozik, nem zárja ki *ipso facto* e törvényt az említett rendelet tárgyi hatályából (lásd ebben az értelemben: 2018. július 25-ii A [Fogyatékossgal élő személy részére nyújtott támogatás] ítélet, C-679/16, EU:C:2013:601, 30. pont).

26 A Bíróság állandó ítélezési gyakorlata szerint ugyanis a 883/2004 rendelet hatálya alá tartozó, és az abból kizárt ellátások közötti megkülönböztetés alapvetően az egyes ellátások alkotóelemein alapul, többek között azok célján és megadásának a feltételein, és nem azon, hogy a nemzeti szabályozás szociális biztonsági ellátásnak minősíti-e az ellátást, vagy sem (2019. március 14-ii Dreyer ítélet, C-372/18, EU:C:2019:206, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).

27 Ezért valamely ellátás akkor tekinthető „szociális biztonsági ellátásnak”, ha két feltétel teljesül, azaz az ellátást egyrészt a jogosultak személyes szükségleteinek bármilyen egyedi és diszkrecionális mérlegelése nélkül, jogilag meghatározott helyzetben nyújtják, másrészt az a 883/2004 rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében kifejezetten felsorolt kockázatok valamelyikét fedezi (2019. március 14-ii Dreyer ítélet, C-372/18, EU:C:2019:206, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat). E két feltétel kumulatív jellegére tekintettel, ha e feltételek egyike nem teljesül, a szóban forgó ellátás nem tartozik e rendelet alkalmazási körébe (2018. július 25-ii A [Fogyatékossgal élő személy részére nyújtott támogatás] ítélet, C-679/16, EU:C:2018:601, 33. pont).

28 E két feltétel közül az első tekintetében emlékeztetni kell arra, hogy az akkor teljesül, ha az ellátás nyújtására objektív feltételekre tekintettel kerül sor, amelyek – amint teljesülnek – anélkül biztosítanak jogot az ellátásra, hogy az illetékes hatóság figyelembe vehetne egyéb személyes körülményeket. E tekintetben a Bíróság már kimondta, hogy amennyiben az ellátást a kedvezményezett jövedelmének figyelembevételével ítélik oda vagy tagadják meg, vagy az összegét erre tekintettel állapítják meg, az ilyen ellátások nyújtása nem függ a kérelmező személyes szükségleteinek egyedi értékelésétől, mivel objektív és jogszabályban meghatározott kritériumról van szó, amelynek teljesülése esetén anélkül nyílik meg az ezen ellátásra való jogosultság, hogy az illetékes hatóság egyéb személyes körülményeket figyelembe vehetne (2019. március 14-ii Dreyer ítélet, C-372/18, EU:C:2019:206, 33. és 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).

29 A Bíróság ezenfelül pontosította, hogy annak megállapításához, hogy a jelen ítélet 32. pontjában említett első feltételnek nem tettek eleget, az ellátás jogosultja személyes szükségletének illetékes hatóság általi diszkrecionális jellegű mérlegelésének mindenekelőtt az ezen ellátáshoz való jog megszerzéséhez kell kapcsolódnia. Ezek a megfontolások *mutatis mutandis* az ellátás jogosultja személyes szükségletének illetékes hatóság általi mérlegelésének egyedi jellegére is alkalmazandóak (lásd ebben az értelemben: 2019. március 14-ii Dreyer ítélet, C-372/18, EU:C:2019:206, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).

30 A jelen ügyben a Bíróság elé terjesztett iratokból kitűnik, hogy a német támogatás megállapítása nem kötődik a rokkantság vagy fogyatékossg valamely pontosan meghatározott mértékéhez vagy szintjéhez.

31 Ezenkívül nem vitatott, hogy magának a német szociális törvénykönyv 35a. §-a szövegének megfelelően e támogatást a kedvezményezett gyermek egyéni szükségleteinek megfelelően, e

szükségleteknek az illetékes hatóság általi egyedi és diszkrecionális mérlegelése alapján nyújtják.

32 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a német támogatás nem felel meg a jelen ítélet 27. pontjában említett első feltételnek.

33 Következésképpen, figyelemmel az említett 27. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatra, e támogatás nem minősül a 883/2004 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett szociális biztonsági ellátásnak.

34 Ugyanakkor emlékeztetni kell arra, hogy az említett rendelet 3. cikkének (3) bekezdése e rendelet alkalmazási körét kiterjeszti a 70. cikke szerinti különleges, nem járulékalapú pénzbeli ellátásokra is. E körülmények között másodszor azt kell megvizsgálni, hogy a német támogatás ilyen ellátásnak minősül-e.

35 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy ugyanezen rendelet 70. cikke (2) bekezdése c) pontjának szövegéből kitűnik, hogy a különleges, nem járulékalapú pénzbeli ellátásokat úgy kell tekinteni, hogy azok kizárólag az említett rendelet X. mellékletében felsorolt ellátások. Márpedig, mivel a német támogatás nem szerepel e mellékletben, nem minősül ilyen ellátásnak.

36 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 883/2004 rendelet 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a német támogatás nem minősül az ezen 3. cikk értelmében vett ellátásnak, és ennél fogva nem tartozik e rendelet tárgyi hatálya alá.

A második kérdésről

37 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az első kérdésre adott igenlő válasz esetén a 883/2004 rendelet 5. cikkének a) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a francia támogatás és a német támogatás e rendelkezés értelmében vett egyenértékű ellátásnak tekinthető.

38 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően e rendelet 5. cikkének a) pontja csak az említett rendelet hatálya alá tartozó ellátásokra alkalmazandó (2016. január 21-ii Vorarlberger Gebietskrankenkasse és Knauer ítélet, C-453/14, EU:C:2016:37, 32. pont). Márpedig a jelen ítélet 36. pontjában megállapításra került, hogy a német támogatás nem minősül az említett rendelet 3. cikke értelmében vett ellátásnak, és ezért nem tartozik annak tárgyi hatálya alá. Következésképpen a 883/2004 rendelet 5. cikkének a) pontja az alapügy körülményei között nem alkalmazható.

39 Az EUMSZ 267. cikk által bevezetett, a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti együttműködés keretében ugyanakkor a Bíróságnak a nemzeti bíróság részére hasznos választ kell adnia, amely megkönnyíti az előtte folyamatban lévő jogvita eldöntését. Ennek érdekében adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia az elé terjesztett kérdéseket. A Bíróság feladata ugyanis az uniós jog minden olyan rendelkezésének értelmezése, amelyre a nemzeti bíróságoknak az eléjük terjesztett jogviták eldöntése érdekében szükségük van, még akkor is, ha e bíróságok az általuk feltett kérdésekben nem jelölik meg kifejezetten ezeket a rendelkezéseket (2019. június 13-ii Moro ítélet, C-646/17, EU:C:2019:489, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

40 Következésképpen, még ha a kérdést előterjesztő bíróság a kérdéseit formálisan az uniós jog bizonyos rendelkezéseinek értelmezésére is korlátozta, e körülmény nem képezi akadályát annak, hogy a Bíróság a nemzeti bíróság részére az uniós jognak az előtte folyamatban lévő ügy elbírálásához hasznos, valamennyi értelmezési szempontját megadja, függetlenül attól, hogy a

nemzeti bíróság kérdései megfogalmazásában utalt-e azokra, vagy sem. E tekintetben a Bíróságnak kell a kérdést elterjesztő bíróság által szolgáltatott információk összessége és különösen az elzetes döntéshozatalra utalás indokolása alapján meghatározni az uniós jog azon rendelkezéseit, amelyeknek az értelmezése a per tárgyára figyelemmel szükséges (2019. június 13-ai Moro ítélet, C-646/17, EU:C:2019:489, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

41 A jelen ügyben az alapeljárás arra a kérdésre vonatkozik, hogy annak meghatározásához, hogy valamely személy jogosult-e a francia jogszabályok által elírt emelt összegű nyugdíjra, figyelembe kell-e venni azokat a körülményeket, amelyek a német támogatás nyújtását eredményezték, vagyis azt a támogatást, amelyet e személy mint migráns munkavállaló a fogadó tagállam jogszabályai alapján kapott.

42 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a 883/2004 rendelet (9) preambulumbekkezdésével együttesen értelmezett 5. cikkének a) pontja mondja ki az ellátások, jövedelmek és tények azonos kezelésének az ítélkezési gyakorlatban kialakított elvét, melyet az uniós jogalkotó az említett rendelet szövegébe kívánt bevezetni annak a Bíróság határozatai lényegének és szellemének tiszteletben tartása mellett történő fejlesztése érdekében (lásd ebben az értelemben: Bocero Torrico és Bode ítélet, C-398/18 és C-428/18, EU:C:2019:1050, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

43 Ennek keretében a 883/2004 rendelet 5. cikkének b) pontja elírja, hogy ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a jogkövetkezmények meghatározott tények vagy események bekövetkezésének tulajdoníthatók, az említett tagállamnak a hasonló tények vagy események bármely tagállamban történő bekövetkezését oly módon kell figyelembe vennie, mintha azok a saját területén következtek volna be.

44 Ebből következik, hogy annak érdekében, hogy a kérdést elterjesztő bíróság számára olyan hasznos választ lehessen adni, amely lehetővé teszi számára az eltte folyamatban lévő jogvita eldöntését, a második kérdést úgy kell értelmezni, mint amely arra irányul, hogy a tények azonos kezelésének az e rendelet 5. cikkének b) pontjában szereplő elve – mint a hátrányos megkülönböztetés tilalma általános elvének különös kifejeződése – alkalmazható-e az alapügyben szereplőkhöz hasonló körülmények között.

45 E tekintetben annak meghatározása érdekében, hogy ez az elv alkalmazandó-e a jelen ügyben, meg kell vizsgálni, hogy teljesül-e két feltétel, nevezetesen egyrészt, hogy a francia szociális biztonsági törvény L. 351-4-1. cikkében elírt emelt összegű nyugdíj a 883/2004 rendelet hatálya alá tartozik-e, másrészt pedig, hogy ez utóbbi nemzeti rendelkezés joghatásokat társít-e az e rendelet 5. cikkének b) pontja értelmében vett bizonyos tények vagy események bekövetkezéséhez.

46 E feltételek közül az elsőt illetően meg kell állapítani, hogy a jelen ítélet 27. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatra tekintettel az emelt összegű nyugdíj – mint az ugyanezen rendelet 3. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében vett öregségi ellátás – az említett rendelet tárgyi hatálya alá tarthat.

47 Egyrészt ugyanis ezt az emelt összegű ellátást a kedvezményezettek személyes szükségleteinek bármiféle egyedi és diszkrecionális mérlegelése nélkül jogilag meghatározott helyzetben nyújtják, azaz abban az esetben, ha a francia támogatásra jogosító gyermeket neveltek.

48 Másrészt, amint arra a Bizottság az írásbeli észrevételeiben lényegében rámutatott, az alapügyben szereplő ellátás a szolgálati idő tekintetében jelentkező azon hátrányok

ellentételezésére irányul, amelyek a súlyos fogyatékkal él? gyermeket nevel? személyek érhatték, azáltal, hogy a járulékfizetési id?szakokat a fogyatékos gyermek nevelési id?szakának id?tartamával arányosan megnövelik, amely az e személyek részére történ? emelt összeg? nyugdíj folyósításában nyilvánul meg. Ebb?l kifolyólag ezen ellátás, mivel olyan személyek megélhetésének biztosítására irányul, akik – miután elérték egy bizonyos kort – felhagynak a munkavégzéssel, és már nem kötelesek a munkaügyi hivatal rendelkezésére állni, a 883/2004 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerinti öregségi ellátás által lefedett kockázatra vonatkozik (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 16?i Bizottság kontra Szlovákia ítélet, C?361/13, EU:C:2015:601, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 A jelen ítélet 45. pontjában említett második feltételt illet?en meg kell állapítani, hogy az emelt összeg? nyugdíj biztosításához a francia társadalombiztosítási törvény L. 351?4?1. cikke nem írja el? a francia támogatás el?zetes megszerzését, hanem kizárólag azt követeli meg, hogy az e törvény L. 541?1. cikkében meghatározott, ilyen ellátásra jogosító feltételek teljesüljenek. Különösen ez utóbbi rendelkezésnek megfelel?en ahhoz, hogy a fogyatékkal él? gyermekkel rendelke? biztosítottak ilyen emelt összeg? nyugdíjban részesülhessenek, a gyermek tartós rokkantsági szintjének el kell érnie egy meghatározott mértéket, amit az említett törvénykönyv R. 541–1. cikke 80%-ban állapít meg.

50 Így az emelt összeg? nyugdíjra való jogosultság egy, a 883/2004 rendelet 5. cikkének b) pontja értelmében vett tény bekövetkezésén alapul, nevezetesen, hogy a gyermek tartós rokkantsága elér egy bizonyos mértéket. Következésképpen a második feltétel a jelen ügyben is teljesül.

51 Ebb?l következik, hogy a tények azonos kezelésének az említett 5. cikk b) pontjában kimondott elve alkalmazandó olyan körülmények között, mint amelyekr?l az alapügyben szó van.

52 Ezen elv alkalmazásának részletes szabályait illet?en a francia illetékes hatóságok feladata annak vizsgálata, hogy a jelen ügyben bizonyított?e, hogy bekövetkezett a 883/2004 rendelet 5. cikkének b) pontjában megkövetelt tény.

53 E tekintetben a francia illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a Németországban felmerült hasonló tényeket, és az érintett fogyatékos gyermek tartós rokkantságának értékelése során nem szorítkozhatnak kizárólag a Franciaországban a francia szociális biztonsági törvénykönyv R. 541–1. cikke alapján alkalmazandó táblázatban e tekintetben el?írt szempontokra.

54 Ennélfogva annak megállapítása érdekében, hogy a gyermek tartós rokkantsága elérte?e az ezen törvénykönyv által az emelt összeg? nyugdíjra való jogosultsághoz megkövetelt mértéket, e hatóságok nem utasíthatják el a Németországban bekövetkezett hasonló tények figyelembevételét, amelyeket bármilyen bizonyítékkal, többek között orvosi vizsgálati jelentésekkel, igazolásokkal, vagy akár egészségügyi ellátásra vagy gyógyszerekre vonatkozó rendelvevényekkel támaszthatnak alá.

55 Hozzá kell tenni, hogy az ilyen ellen?rzés keretében az említett hatóságoknak az arányosság elvét is tiszteletben kell tartaniuk, ügyelve többek között arra, hogy a 883/2004 rendelet (12) preambulumbekkezdésének megfelel?en a tények azonos kezelésének elve ne vezessen objektíve indokolatlan eredményekhez.

56 A fenti megfontolások összességére tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 883/2004 rendelet 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy

- a francia támogatás és a német támogatás nem tekinthet? az ezen 5. cikk a) pontjának értelmében vett egyenérték? ellátásnak;
- a tények azonos kezelésének a 883/2004 rendelet 5. cikkének b) pontjában foglalt elve alkalmazandó olyan körülmények között, mint amelyekr?l az alapügyben szó van. A francia illetékes hatóságok feladata tehát annak meghatározása, hogy a jelen esetben bizonyított?e, hogy bekövetkezett az e rendelkezés értelmében megkövetelt tény. E tekintetben e hatóságoknak a Németországban bekövetkezett hasonló tényeket úgy kell figyelembe venniük, mintha azok a saját területükön következtek volna be.

A költségekr?l

57 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vev? felek számára a kérdést el?terjeszt? bíróság el?tt folyamatban lév? eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekr?l. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthet?k meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következ?képpen határozott:

- 1) A 2009. szeptember 16?i 988/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29? i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a Sozialgesetzbuch (német szociális törvénykönyv) nyolcadik könyvének 35a. §?ában el?írt, a szellemi fogyatékossgal rendelke? gyermekek és fiatalkorúak integrációs támogatása nem min?sül az ezen 3. cikk értelmében vett ellátásnak, és ennél fogva nem tartozik e rendelet tárgyi hatálya alá.**
- 2) A 988/2009 rendelettel módosított 883/2004 rendelet 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy**
 - a francia code de la sécurité sociale (szociális biztonsági törvénykönyv) L. 541? 1. cikke szerinti, fogyatékos gyermek után járó nevelési támogatás és a német szociális törvénykönyv nyolcadik könyvének 35a. §?a alapján járó, szellemi fogyatékossgal rendelke? gyermekek és fiatalkorúak integrációs támogatása nem tekinthet? az ezen 5. cikk a) pontja értelmében vett egyenérték? ellátásnak;
 - a tények azonos kezelésének az említett 5. cikk b) pontjában foglalt elve alkalmazandó olyan körülmények között, mint amelyekr?l az alapügyben szó van. A francia illetékes hatóságok feladata tehát annak meghatározása, hogy a jelen esetben bizonyított?e, hogy bekövetkezett az e rendelkezés értelmében megkövetelt tény. E tekintetben e hatóságoknak a Németországban bekövetkezett hasonló tényeket úgy kell figyelembe venniük, mintha azok a saját területükön következtek volna be.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: francia.